

तत्तस्य सदृशं स्वमहिम्ना सगणं शत्रुं हत्वा मन्त्रयनं ॥ सगणरावणवधार्थमेवावतारात् ॥ तस्यच मद्रमनेऽसंभवात् ॥ एवंच स्वकार्यानिष्पत्त्या गतायामपि क्रुध्येदिति गूढं ॥
 ॥ ६४ ॥ तादृशबलं च तस्य मया सुविदितमित्याह ॥ श्रुताश्चेति ॥ विश्वामित्रयज्ञादौकताः वालिवधादयश्च श्रुताः अन्ये दृष्टाः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥
 अथ निश्चितं कर्तव्यमाह ॥ समेदिति ॥ सयूथपं समुपवीं उपपादयानय चिरकालं शोककर्षितां ॥ रामस्यान्नागमनेन हर्षितां कुरुष्व ॥ समूलसकलनाशेनेति भावः ॥

यदिरामोदशग्रीवमिहहत्वासराक्षसं ॥ मामितोगृह्यगच्छेततत्तस्यसदृशं भवेत् ॥ ६४ ॥ श्रुताश्चदृष्टाहिमयापराक्रमामहात्मनस्तस्यर
 णावमर्दिनः ॥ नदेवगंधर्वभुजंगराक्षसाभवंतिरामेणसमाहिसंयुगे ॥ ६५ ॥ समीक्ष्यतंसंयतिचित्रकार्मुकंमहाबलंवासवतुल्यविक्र
 मं ॥ सलक्ष्मणंकोविषेहेतराघवंहुताशनंदीप्तमिवानलेरितं ॥ ६६ ॥ सलक्ष्मणंराघवमाजिमर्दनंदिशागजंमत्तमिवव्यवस्थितं ॥ सहे
 तकोवानरमुख्यसंयुगेयुगांतसूर्यप्रतिमंशराचिपं ॥ ६७ ॥ समेकपिश्रेष्ठसलक्ष्मणंप्रियंसयूथपंक्षिप्रमिहोपपादय ॥ चिरायरामंप्र
 तिशोककर्षितांकुरुष्वमांवानरवीरहर्षितां ॥ ६८ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेसुंदरकांडेसप्तत्रिंशःसर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥
 ततःसकपिशार्दूलस्तेनवाक्येनतोषितः ॥ सीतामुवाचतच्छ्रुत्वावाक्यंवाक्यविशारदः ॥ १ ॥ युक्तरूपंत्वयादेविभाषितंशुभदर्शने ॥ स
 दृशंस्त्रीस्वभावस्यसाध्वीनांविनयस्यच ॥ २ ॥ स्त्रीत्वान्नत्वंसमर्थसिसागरंव्यतिवर्तितुं ॥ मामधिष्ठायविस्तीर्णंशतयोजनमायतं ॥ ३ ॥

॥ ६८ ॥ शंचमानः ॥ इति रामाभिरामे श्रीरा० सुंदर० सप्तत्रिंशःसर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७३ ॥ तेन वाक्येन सीतयोक्तेनवाक्येन ॥ १ ॥ स्त्रीस्वभावस्य भीरुत्वादेः ॥ साध्वीनां प
 तिब्रतानां ॥ विनयस्य दृत्तस्य सदृशं युक्तरूपं अतिशयेन युक्तं ॥ २ ॥ वचनस्य युक्तरूपतां प्राशस्त्यं दर्शयति ॥ स्त्रीत्वादिति ॥ शतयोजनं सागरं व्यतिवर्तितुं तर्तुं विस्ती
 र्णं अतिबृहच्छरीरमपि मामधिष्ठायेत्यन्वयः ॥ स्त्रीत्वं न तु समर्थं हीति पाठे त्वं स्त्री न तु समर्थं न समर्थेत्यर्थः ॥ लिंगव्यत्ययआर्षइति तीर्थः ॥ स्त्रीणां भीरुस्वभावत्वादिति भावः ॥ ३ ॥